

τρώω

Δευτέρα, 25 Ιουνίου 2012

12:21 μμ

Σημασία:

1. Μασώ και καταπίνω κάτι προκειμένου να τραφώ. Τρώγω.
2. Αναλώνω, καταναλώνω
3. Μου δημιουργεί φαγούρα, κνησμό (αμεταβ)
4. Διαφορές άλλες μεταφορικές κυρίως σημασίες που αναλύονται στις φράσεις

Ετυμολογία:

αρχ.. αρχική σημ. "μασώ"). ροκανίζω (με τα δόντια). < *tr-g- < *tro-g- (με ένθημα -g-), μεταπτωτ. βαθμ. του ΙΕ *ter- «τρίβω, τρυπώ», πβ. αρμ. Cure «πιγούνι, μασητήρας», λατ. tergere «μασώ, λειαίνω», γοτθ. jiafrko «τρύπα» κ.ά. Η σημασία «τρώγω», μέσω της οποίας αντικαταστάθηκε το αρχαίο έσθίω, είναι μεταγενέστερη.

[τείρω, τερέω]- τρυπώ, τραυματίζω, πληγώνω, βλάπτω, συνουσιάζω. (Τρύπα γαρ.!)
τιτρώσκω (αναδιπλ.), 9357.121

Ο αόριστος του τρώγω ήταν **έφαγον** και αυτό το θέμα αποδείχτηκε πανίσχυρο, διότι αποτέλεσε τον αόριστο του **εσθίω**, με αποτέλεσμα τελικά να υποκαταστήσει ολόκληρο το ρήμα. Το απαρέμφατο είναι **φαγεῖν** και από εκεί στα μεσαιωνικά χρόνια έχουμε και τη μετατροπή φαγεῖν> φαγί> φαῖ όπως και το **φιλεῖν** που έγινε **φιλί**, το **έχειν** που έγινε ουσιαστικό και μάλιστα απέκτησε και πληθυντικό τα **έχεια** του.

Ανάλογες μετατροπές: γαμήσειν > το γαμήσι, μεθύσειν > το μεθύσι,

Αρχαία ρήματα

ἔδω

το χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι επικοί, και οι: Ιπποκράτης και Θεόκριτος 5.128, οι Αττικοί χρησιμοποιούσαν το **έσθίω**

Παράγωγα : από το **έδω** > **εδώδιμα** πβλ. Εδώδιμα - Αποικιακά = Εδωδιμοπωλείο, Μπακάλικο

έσθίω.

Ο Ελληνιστικός παρακείμενος του **εσθίω** ήταν **βέβρωκα** και παθ. **βέβρωμαι**, ο Αόριστος **έβρώθην**

Παράγωγα: από την ρίζα **βρ**: βρώσιμος βρώμα (το) από όπου το "Σκωλήκων βρώμα και δυσωδία" της Νεκρώσιμης Ακολουθίας. Το βρώμα = τροφή από παρανόηση κατάληξε να σημαίνει ακαθαρσία, βρωμιά.

Όμως βρόμος στα αρχαία ελληνικά σήμαινε θόρυβος και η βρόμη το δημητριακό (πχ. κουάκερ oats) που σήμερα, κακώς, το γράφουμε βρώμη. Επίσης Βρόμιος ήταν ένα επίθετο του Διόνυσου: ο Θορυβώδης.

Δαρδάπτω

Ησύχιος - Λεξικόν 9051.461 [465]

*δαρδάπτειν· λάρως έσθίειν. σπαράσσειν
δαρδάπτουσιν· έσθίουσι, σπαράττουσι, μετά σπαραγμού κατεσθίουσιν· κυρίως μὲν ἐπὶ θηρίων, λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων·*

σπαράττουσιν κυρίως ευνεσι. σπαράττουσιν
δαρδάπτουσιν· ἐσθίουσι, σπαράττουσι, μετὰ σπαραγμοῦ κατεσθίου-
σιν· κυρίως μὲν ἐπὶ θηρίων, λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων·
χρήματα δαρδάπτουσι·
διασπῶντες ἀναλίσκουσι.

ι. δαρδάψαι· ῥῆξαι. σπαράξαι. [ταράξαι]

Πιθανόν από παραφθορά να δημιούργησε το επώνυμο Δρανδάκης.

Εγκυκλοπαιδικά

Το φαγητό είναι η συνηθέστερη κοινωνική εκδήλωση. Στους αρχαίους χρόνους είχαμε τα **συμπόσια**, κατόπιν το Βυζαντινό **δέξιμον**, το **τσιμπούσι** της Τουρκοκρατίας (από το συμπόσιο), το επίσημο δείπνο, την **δεξίωση**, και σήμερα το **business lunch**, το **brunch**. Ο συνδυασμός φαγητού και ποτού είναι απαραίτητος σε κάθε κοινωνική εκδήλωση ανά τους αιώνες.

Πβλ. **Φαγοπότι**,

Το σύνθημα των δημοτικών τραγουδιών «εσείς **τρώτε** και **πίνετε** και πίσω σας κουρσεύουν»

Το ιδιόρρυθμο Κυπριακό «πάνω στο **φάν** πάνω στο **πκιείν** ο Βασιλιάς ακούει» [Αροδαφνού](#)

Καὶ κτῖνοι εἰς μίαν ἤρχιζαν νὰ τρώγουν καὶ νὰ πίνουν,

Νὰ τραγοῦδουν Λατινικά (1) καὶ νὰ με πεσκαντάρουν (2).

Καὶ τότε λέγουσι καὶ ἐμέ· Βαίνη μπέβρε οὔν τράτον (3).

(1) Ιταλικά

(2) Ψαρεύουν από το piscus > piscina ιχθύς, ιχθυοτροφείο.

(3) Έλα να πιεις λιγάκι

«Γραφαί και στίχοι και ερμηνεΐαι, έτι και αφηγήσεις, κυρού Στεφάνου Σαχλίκη»⁻⁹³⁵⁹

Συνώνυμα

αναπολώ

Το ρήμα σημαίνει

1. αναμμινίσκομαι, ενθυμούμαι
2. Όμως το χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι και αντί του μηρυκάζω. Έλεγαν:

«Μόνος ο θαλάσσιος σκάρος την τροφήν αναπολεΐ» Αιλιανός.

Σήμερα λέγεται μόνο με την 1η σημασία ενθυμούμαι, αναθιβάνω. Η :2η σημασία αποδίδεται με το αναμασώ. Το μηρυκάζω έμεινε μόνο στο επίθετο μηρυκαστικός για τα οικεία ζώα. (κατσίκες, πρόβατα κλπ).

30 ΜΗΡΥΚΙΣΜΟΣ: Ἐκ τοῦ μηρυκίζω· τοῦτο ἐκ τοῦ μηρυκῶ
μηρυκᾶσθαι γὰρ λέγεται, τὸ ἐκ βάθους ἀρύεσθαι τὴν τροφήν,
καὶ εἰς μικρὰ κόπτειν· τοῦτο παρὰ τὸ μηρύω τὸ ἀναλέγομαι
τοῦτο παρὰ τὸ μέρος, μερύω, καὶ μηρύω, τὸ εἰς μέρη κοπτό-
μενον.

John Anthony Cramer

Anecdota graeca e codd. manuscriptorum bibliothecarum oxoniensium

Το παρόμοιο μυκτηρίζω έχει σχέση με τους μυκτήρες = [μύτη](#)

μασάω

Αν εξαιρέσουμε τις τσίκλες και μαστίχες, ο,τι μασάμε το τρώμε.

Οι κατσίκες το ξανατρώνε το αναμασάνε και λέμε ότι μηρυκάζουν και κατατάσσονται στα μηρυκαστικά.

Κατ' επέκταση το μασώ η ασυναίρετο μασάω σημαίνει και τρώω , καταναλώνω .
ΦΡ. του τα μάζησε μια δίμετρη Ρωσίδα (του ανάλωσε τα χρήματά του)
Και το τραγουδι "Όπου Γιωργος και μάλαμα":
Όσα ειχα και δεν ειχα μου τα μάζησες
Και μπατίρη στο φινάλε μ' απαράτησες

κατεβάζω

συνήθως αντί του πίνω

Μυστήριου του τι κατ'βαζει ι Ρωσουθόδουξους του κικρατά. (Μ. Καραγάτση - Συνταγματάρχης Λιάπκιν) αλλά και του τρωω [ενν. κατεβαζω στο λαρύγκι μου] φρ **κατέβαζε** κάτι μπουκιές σα γατοκέφαλα.

κατεβάζει γατοκέφαλα.

Χαρακτηρισμός για τόν αδηφάγο που καταπίνει μεγάλες μπουκιές. Στίς ταβέρνες δέν υπήρχαν κουτάλια, παρά μόνον πιρούνια. Γιαυτό τόν λαίμαργο τόν άποκαλούσαν μεγάλο πιρούνι.

Ηλία Πετρόπουλου - ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΕΚΔ. ΝΕΦΕΛΗ 2002

καταπίνω

Τρώω βιαστικά παραλείποντας την μάζηση. Από εδώ και το καταπότιον = MATZOYNI δυσάρεστης γεύσης αλλά θεραπευτικό.

Καταβροχθίζω

τρώω με βουλιμία, καταπίνω λαίμαργα: κατατρώγω 2. (μτφ.) καταναλώνω μέχρι τέλους, ξοδεύω, κατασπαταλά): καταβρόχθισε την περιουσία του πατέρα τον

Συνώνυμα κατατρώω, ξεκοκκαλίζω 3- (μτφ.) καταστρέφω, αφανίζω: Από το αρχ. < κατά- + βροχθίζω < βρόχθος «λαιμός».

κατασπαράσσω

Κυριως κρεατα με μεγάλη βουλιμια, με τα χέρια όπως το ζώο. Το κομματι λεγεται σπαραγμα μεταφορικα και αποσπασμα κειμενου.

σαβουρώνω

Βάζω έρμα (σαβούρα) στο στομαχι μου όπως στα πλοία, ώστε να μπορω να σταθώ, να στυλωθω.

τσιμπάω

επειδή τον παλιό καλό καιρό δεν διέθεταν πιρουνιά, έπαιρναν το φαγητό με τα δάκτυλα. αν ήταν εύγευστο **έγλυφαν τα δάκτυλά τους** . Σήμερα λέμε **πάρε κανένα τηλέφωνο να πάμε πουθενά να τσιμπήσουμε τίποτα**. Το τσιμπώ έχει την έννοια σήμερα του τρώω κάτι πρόχειρο ή μικρή και ποικίλη ποσότητα (μεζεδάκια).

Ειδικότερο ρήμα **τσιμπολογώ**. Δεν τρωω συστηματικά και συνεχως αλλα περιστασιακα από διαφορους μεζέδες..

Κατά Μπαμπινιώτη το **τσιμπώ**

[ΕΤΥΜ. < μεσν. τσιμπῶ < *τσιμπίζω < *έξ-εμπίζω (με τροπή τού -ξ- σε -τ-, πβ. κ. τσύγκλα -- ξύγκλα) < έξ- + -εμπίζω < αρχ. εμπίς, -ίδος «είδος εντόμου» (βλ. κ. τσιμπίδα). Λιγότερο πιθ. είναι οι προταθείσες αναγωγές στο ρ. συμπιέζω ή στο αρχ. κίμβιξ, -ίκος «τσιγγούνης, μικρολόγος»].

Διακρίνουμε δυο έννοιες του τσιμπώ

- Νύσσω τρυπώ =με τσιμπησε ένα κουνουπι, Ένα τσιμπιματακι είναι η ενεση, δεν θα πονεσετε. Νυγμός στην καρδιά. Μτφ : ειναι τσιμπημένος [από τα βέλη του έρωτα] με τη Μαίρη (δηλ. ερωτευμένος).
- Συμπιέζω =Της τσίμπησε το μάγουλο, τσίμπησε ένα γλυκάκι, ένα μεζεδάκι.

Η **εμπίς** του Μπαμπινιώτη - Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας - Β' έκδοση 2005, είναι εντομο

και όχι τσίμπημα εντόμου. Το εντομο αυτό το αναφέρουν μόνον ο Αιλιανός, ο Αριστοφάνης (Όρνιθες) και ο Λουκιανός. Βλ. [χάφτω μύγες](#)

Σπάνια δημιουργούνται ρήματα σε -ιζω από ονόματα ζώων και πάντως τα λεξικά δεν αναφέρουν πουθενά το ρημ. **εμπίζω**. Αντιθέτως το [9397](#).194 [215] αναφέρει ρήμα εμπιτινέϊν = incidere = επιδρῶ συνώνυμο του εμπίπτειν= irruere = ρίπτομαι βιαίως σε κάποιον.

Ἐμπίς, ἀσπίς, σημαίνει δύο, τὸ ἄρκατον καὶ τὸ ὄπλον. καὶ τὸ μὲν ἄρκατον ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ ὄπλου. οὕτω γὰρ συστρέψαν ἑαυτὸ, πολεμαὶ καὶ μά-

χεται. τὸ ὄπλον γίνεται δὲ τὸ ὄπλον παρὰ τὸ σπίζω ὃ σημαίνει τὸ ἐκταίνω, καὶ μῆκυνω, ὃ μέλλων σπίζω, σκίς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῆς ἀσπίς, τὸ μὴ ἐκταίνει μὲμηκυνόμενον, ἀλλ' εἰς περιφέρειαν κεκυκλωμένον. ἀσπίς ἀσπίδος. ὃ κανὼν τὰ εἰς ἰς θηλυκὰ διὰ τοῦ δοῦς κλιόμενα ἄρκλα μὲν, εἶον κρηπίς κρηπίδος ἵ). διὰ τὸ ὀξύνεται, τὰ εἰς σκίς θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνονται, εἶον, τράπις, τράπιδος, ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὄπλον, θέσπις θέσπιδος, κάλπικς κάλπικος. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνονται, εἶον, ἰσ ἀσπίς, ἑλπίς, ἐμπίς σημαίνει δὲ καὶ τὸν κώνωπα καὶ εἰς τὸ θρόσκος.

Screen clipping taken: 22/11/2012 3:30 πμ

9063.184 [98]

Προσθετω δικες μου ερμηνειες:

- i. Από το Συμπιεση με τσιτακισμο > τσιμπίση > τσιμπήση
- ii. Συμπόσιο> σύμποσις> τσίμποσις> τσίμποση (η) > τσιμπούσι (το) ΦΡ αρχισαν το τσιμπούσι. Εδώ έγινε το αντίθετο απ ότι στο φαγεῖν: Εξεληφθη το **τσιμπούσι** ως **τσιμπούσειν** δήθεν απαρέμφατον του ανυπάρκτου τσιμπῶ . Ετσι δημιουργήθηκε το τσιμπῶ.
Η πηκτῆ=πηγμενη σουπα ως ζελέ. Μπηχτή = υπαινουγμός. Πήττα
Ο Παθητικός Αοριστος β του πηγνυμι είναι επάγην από την ριζα παγ του οποιου προεχεται ο παγος αυτος που έχει στερωθεί, πήξει. Επομένως **πάγος** σημαίνει :
 - 1) ο βράχος (πβλ. Αρειος Πάγος)
 - 2) το νερό σε στερεά μορφή. > παγάκια μικρά κομμάτια πάγου που μπαίνουν σε ποτά και αναψυκτικά.
- iii. Πηγνυμι και μγν. πήσσω μελ. πήξω και εμπήγνυμι εμπήξω από οπου βγηκε το νεοελληνικο μπηζω, ή μπηγω

χάφτω

χάφτω κ. **χαβω** ρ. μετβ. (έχαψα, χάφτηκα) (λαϊκ.)

1. τρώω καταπίνοντας γρήγορα, με λαιμαργία: έχαψε όλο το κομμάτι με μία μπουκιά συν. καταβροχθίζω-
2. (μτφ.) πιστεύω εύκολα (κάτι), αποδέχομαι (ό,τι μου πουν οι άλλοι) χωρίς καμία εξέταση, χωρίς κριτικό έλεγχο: το 'χαψε το παραμύθι ή δεν τα χάφτω εγώ αυτά!
(συνωνυμο τα ακουω βερεσε)

Φράσεις

(α) **χάφτω μύγες**

- (α1) είμαι νωθρός, τεμπελιάζω οκνεύω, αδρανω.
κάθεται όλη μέρα και **χάφτει μύγες**.
Αντίθετο: ενεργοποιούμαι

Αναφορές:

Οἷ θ' ἐλείας παρ' αὐλώνας ὄξυστόμους ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους.

Εμπίς=κουνούπι ἀντί μύγας.

Αριστοφάνη - Ὀρνίθες 243-45

(α2) δὲν εἶμαι σὲ θέση νὰ ἀντιληφθῶ, νὰ καταλάβω κάτι: αὐτός δὲν κάνει γιὰ τέτοιες δουλειές, εἶναι μόνο γιὰ νὰ **χάφτει μύγες**

Παροιμίες

Ὅποιος πᾶει νὰ χάψει βόδι, **χάφτει μύγες**

Γιὰ ὅποιον ἐπιχειρεῖ πράγματα ποὺ ξεπερνοῦν τὶς δυνάμεις τοῦ καὶ ἀναγκάζεται στὸ τέλος νὰ περιοριστεῖ στὰ πολὺ λίγα.

Ετυμολογία

Ἀπὸ τὸ μεσν. χάπτω < ἀρχ. κάπτω «καταβροχθίζω, καταπίνω» (βλ. λ. κώπη).

Παράγωγο

χάψιμο (το). Ἡ μπουκία μτφ. Ἡ ἀποδοχὴ καλοσεβιρισμένου ψέματος.

Επώνυμο

Δημήτριος **Χάφτας**, Ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 καὶ μετέπειτα ἰδρυτὴς τοῦ Καφενείου «Ἐὼν Γερόντων» ἐπὶ τῆς οδοῦ Αἰόλου (μεταξὺ Πανεπιστημίου καὶ Σταδίου) ποὺ ἔδωσε τὸ ὄνομα στὴν πλέον πολυσύχναστη περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν τὰ **Χαυτεῖα**. Παραδόξως ἡ συνηθέστερη γραφὴ εἶναι «**Χαυτεῖα**» .

Ετυμολογία

Ἀπὸ τὸ μεσν. χάπτω < ἀρχ. κάπτω «καταβροχθίζω, καταπίνω» .

171 Μπαμπινιώτη - Λεξικὸ τῆς νέας ἐλληνικῆς γλώσσας - Β' ἐκδόση 2005

Ξενόγλωσσα

Ἰταλικά: mangiare

Ἀγγλικά: eat

Γαλλικά: manger

Γερμανικά: Essen

Εικόνες

Φράσεις

Έφαγε 40 μέρες φυλακή

Καταδικάστηκε σε φυλάκιση 20 ημερών

Έφαγε όλα τα λεφτά του στα χαρτιά

Κατασπατάλησε, ξοδεψε, διασπάθισε τα χρήματα του

Τον τρώει, τον πίνει, εννοεί τον π@#\$%τσο= πέος

Ενώ κυριολεκτικά αναφέρεται σε πεολεχία (πίπα) γενικά σημαίνει συνουσιάζεται ασύστολα.

Φάε ένα αρχίδι

Δεν κερδισες τιποτε.

Εσυ παιδί μου δεν τρώγεις, σαν κατοχικό παστέλι είσαι.

Για ακαταληπτο, ασυνηνοητο δύστροπο ανθρωπο και επομενως αχρηστο όπως το φαγητο που δεν μπορούμε να φάμε.

Έφαγε τον σκασμό τον άμπακο τον αγλέορα το καταπέτασμα

Βλ. τις επι μερους λεξεις

Να φαν κι οι κότες

Για υπερεπάρκεια αγαθων ή προσωπων. Πβλ. Το μοναστήρι ναν καλα και απε από καλογέρους ... [βρίσκουμε]

Να τρώει η μάνα και του παιδιού να μην δίνει

Για οτιδήποτε βρώσιμο εξαιρετικης ποιτητας.

Φάγαμε με χρυσά κουτάλια

Ειχαμε μεγάλη οικονομική ανεση (αφορά το παρελθόν). Συνηθως λεγεται για τριτους.

Θα φάμε καλά

Θα περάσουμε ομορφα, συχνα ως προβλεψη σεξουαλικης απολαυσης.

Θα φάμε έξω

Σε εστιατόριο και όχι στο σπίτι.

Φάγαμε ψωμί κι αλάτι

Το να φάμε ψωμι και αλατι με καποιον είναι συμβολικη χειρονομια επισφραγισης φιλίας και συμμαχιας. Λεγεται όμως με την εννοια περάσαμε πολλα μαζί (στη δουλειά, στο στρατο κλπ)

Πβλ.

Σ' έσέν' ' Αχμέτ μπουλούκμπαση, σ' ολα τά παλληκάρια.

Ψωμί κι' αλάτι φάγαμε και πάλι θέ νά φάμε.

Τον Φώτη νά βαρέσετε, τον Φώτη το Ζηδρούλι,

Έφαγε τη χυλοπίτα

Λεγεται ότι μια πιτα από χυλο (κατι σαν κρέπα) προσφερονταν στους προξενητες των παλαιων συνοικεισιων αν η προταση τους απεριπτετο. Σημαινει απεριφθη ως ερωτικος συντροφος.

Κουκιά έφαγες κουκιά μαρτυρείς

Εδώ το μαρτυρεις λεγεται με την εννοια υφιστασαι τα μαρτύρια των κουκιών, επειδη τα κουκια είναι δύσπεπτα.

Αλλα ο Ζηνοβιος αναφερει στην πρωτη εκατονταδα των παροιμιων του

25. Α'λα κ' κύαμον.] Ε'πί τ'ών ει-
δέναι μ'ή π' θεραποικμ'ών, ε'κ ειδ'ό-
των δ'ε. έπει όι μάντις είώθασι π'θέ-
ναι τ' α'λα κ' κύαμον π'θ' μαντειο-
μ'ών. όθ'η κα' τ'ο'ς τ'η' απορρήτων κοι-
νων'σι, κύαμον ε'τίθου.

Τοις των απορρητων κοινωνουσι (αυτοι που μαρτυρουσαν τα απορρητα) κυαμον ετίθουν. Δηλαδη κουκια μαρτυρουσαν.

Σε αυτους που κοινωνιολογουσαν απορρητες πληροφοριες τους έβαζαν κουκια.

1. Οποιος δε καθεται καλα και θαλασσα γυρευει
Ο διαολος του κωλου του κουκια του μαγειρευει.
2. Βαλτο εκει που ξερεις

Το τρωσ και σε τρώει

Για πανακριβο φαγητό

Έφαγε τα ψωμιά του

Εφαγε την προβλεπομενη μεριδα ψωμιου. Μτφ. Του συνολο του ψωμιού που του οριζει το πεπρωμενο του. Εξεμέτρησεν το ζην. Εγέρασε υπερβολικα.

Την έφαγε με τα μάτια.

Την παρακολουθούσε ατενώς. Λέγεται και σαφέστερα **την εγδυνε με τα ματια.**

μου εφαγε τ' αυτια

Με ενοχλουσε με επίμονες προφορικές απαιτήσεις ή ερωτήσεις. Λέγεται και μου πηρε τ' αυτιά.

Θα σου φάω το μάτι

Απειλή βαρειας σωματικης βλάβης.

Θα φάει μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι

Από τις πολλες σφαιρες που θα πεφτουν. Υπερβολη για ενταση της επικειμενης διαμαχης.

Έφαγα τον κόσμο να τον βρω

Το εφαγα = αναζητησα σε ολον το κοσμο. Ανάλωσα ολο τον κοσμο

Δάγκωσα τη λαμαρίνα

Η λαμαρινα κατά συνεκδοχην το πλοιο. Κατασταση υπερ-ερωτευμενου ναυτικου που από τη στερηση της αγαπημενης του δαγκωνει τη λαμαρινα του πλοιου.

Έφαγα τα σίδερα

Αναλογο του δαγκωσα τη λαμαρινα για φυλακισμενους. Όχι από έρωτα αλλα από οργή.

Τρώω τα λυσικά μου

Δες το σχετικό λήμμα

Που να φας τη γλώσσα σου

Προληψη: Η φράση εχει αποτρεπτικο χαρακτηρα. Ευχομαι να μην γίνει αυτό που ειπες ή και που είπα. Άλλες αποτρεπτικές φρασεις: Λεγεται και Δάγκωσε την γλώσσα σου, κουνησου από τη θεση σου, κτυπα ξυλο, φτου να μην αβασκαθει, κουφια η ωρα που το ακουει, κουφο του πονηρου το αυτι κα.

Θα φάμε τα μουστάκια μας

Θα παλαιψουμε, θα πιαστουμε τοσο σφικτα ώστε καθένας θα μπορει να φάει τα μουστάκια του αλλου.

Έφαγε τη θάλασσα με το κουτάλι

Εχει πολύ μεγάλη πειρα στη θαλασσα. Θαλασσολυκος.

Φάτε μάτια ψάρια

Δεν προκειται να απολαυσεις, να γευθεις κατι. Αρκέσου στο να το βλέπεις.

Μαύρο φίδι που σ'εφαγε

Προκειται να υποστεις τρομερη ποινη. Το μαυρο συνηθως είναι το πλεον κακο πβλ. Το μαυρο προβατο, μαυρα κορακια, μαυρο χάλι εκτός από το μαυρο αλογο.

Τον τρώει η πλάτη του για ξύλο

Η φαγούρα είναι κατά λαϊκή προληψη σημειο και προειδοποιηση ότι κατι θα δεχθει το μερος του σωματος που μας τρώει (φαγουρίζει)

Σε τρωει η μύτη σου; Ξύλο θα φας.

Σε τρωει η παλάμη σου λεφτά θα δώσεις ή θα παρεις. Η Αριστερά δίνει και η Δεξιά παίρνει (ως συνήθως άλλωστε) .

Γί αυτό με τρώγανε

[ενν. τ' αρχίδια μου]

Ετσι εξηγείται ο κνησμός (φαγούρα) των ορχεων. Μιτφ Αδιαφόρησα και αδιαφορώ.

Ανάλογα: Είχα μια φαγούρα! Είχα μια σκορδοκαήλα!

Τις έφαγε

Τις ξυλιές

Έφαγε της χρονιάς του

Το ξυλο της χρονιας του (ποινή για ανομηματα ενός ετους, για ολη την χρονιά)

Εφαγε ξυλο

Τον έδειραν.

Δαγκωσε το ξυλο (στύλο ή παλουκι) για να μην φωνάξει όταν τον μαστιγώνανε.

Έφαγε τρία γκολ μέσα στην έδρα του

Δεχθηκε τρια τερματα στο ποδοσφαιρο

Μ'εφαγε με την γκρίνια του

Με κατέστρεψε με εφθειρε ψυχικά με την γκρίνια του

Μου έφαγε την ψυχή

Αναλογο του μου εβγαλε την πιστη, μου αλλαξε τα φωτα ή τον αδοξαστο, με παιδεψε αφανταστα.

Τον έφαγε το σκοτάδι

Δολοφονήθηκε η εξαφανίσθηκε υποπτως και μυστηριωδως. Ας λαβουμε υποψει ότι και το ρημα σκοτώνω κυριολεκτικα σημαίνει ριχνω κάποιον στο σκότος, στο σκοτάδι.

Τον έφαγε το μαύρο χώμα

Πέθανε. Το μαύρο εδώ με την έννοια του κακό πβ. να με φάνε τα μαύρα τα ψάρια.

Τον έφαγε η μαρμάγκα

Φυλακίστηκε. Δεδομένου ότι η μαρμάγκα είναι αράχνη των φυλακών

Εφαγε τους δυό η μαρμαγκα

Μα εκείνη μ' άλλο μάγκα
Εγινε σκαστη
Λαικο τραγουδι" Αχ! ρε παλιομισοφορία".

Τον έφαγε λάχανο

Τον σκοτωσε με ευκολια. Αλλά λάχανο στην Αργκό είναι το πορτοφόλι, επειδή περιείχε πράσινα φύλλα, χαρτονομισματα των 500 Δρχ. Πιθανόν να λέγονταν του έφαγε [το] λάχανο δηλ . Του εκλεψε το ποροφολι .

Μια δευτερη εκδοχη από το λαγγανω ή λαχαινω απ' οπου και το λαχειό. Επεδη το να κλεψεις ένα πορτοφολι είναι μεγαλη τυχη για τον πορτοφολά και ατυχια για τον κατοχο. Αναλογα η τυχαια αποκτηση, η ευκαιρία λέγεται λαυράκι, λουκούμι, κουτί και αλλα.
Βλ. Κοραη - Ατακτα τ2. 9359.[334]

**Όπου γυρίζει σκοτεινά λαχάνει και φονεύγει·
Και πιάνουν και φουρκίζουν τον, η από την χώρα φεύγει.**

Τον φάγανε μπαμπέσικα

Τον σκοτώσανε με προδοσία ή ενέδρα.
Πβλ.

Ουδέ τ' ασήμια μ' έφαγαν, ουδέ ή περηφάνεια
Μόν μ' έφαγαν οί γέροντες, γέροντες Λειβαδίται.

Τον φάγαμε στην μούρη ή στη μάπα

Τον ανεχτήκαμε, τον υπέστημεν

Του έφαγα τη βασίλισσα (σκάκι)

Του κέρδισα το πιόνι της βασίλισσας

Φαγώθηκε να βρει ένα φθηνό αμάξι

Κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια (τρωγω=αναλώθηκε)

Εφαγε η φακή το λάδι

Απερροφησε

Είμαι φαγωμένος

Έχω ήδη φάει

Έφαγα τα μούτρα μου

Τραυματίστηκα στο προσωπο. Μεταφορικως προσπάθησα αλλά απετυχα ή ζημιωθηκα

Έφαγε το κεφάλι του

Καταστραφηκα ή εχασα τη θέση μου. Προφανως θα ηταν **έφυγε**, πάει το κεφάλι του. Δεν μπορεί κανείς να φάει το κεφάλι του! Πβλ . Το θα μου φύγει το καφάσι. (οπου καφάσι το τουρκ. Kafas που σημαίνει κεφάλι).

Πβλ. Παλιό ρεμπέτικο με την Μαρίκα Παπαγκίκα :

Εκει που πας μην ξαναπάς

Το κεφαλάκι σου θα φας.^{1092.82}

Τρώω τα λόγια μου

Ομιλω γληγορα και ειμαι δύσαρθρος. Βλ. παρόμοιο **μασώ τα λογια μου** = μιλω με υπεκφυγές

Τρώω κουτόχορτο

Συνηθως αρνητικα Δεν τρωω κουτόχορτο δεν ειμαι βλαξ.

Κάτι τέτοια τα μασάω

Είναι πολύ ευκολα για μένα

Κάτι τέτοια δεν τα μασώ (ή δεν τα χάφτω ή δεν τα τρώω)

Δεν τα πιστευω

Μασάει τα λόγια του.

Δεν μιλαει ξεκαθαρα.

Αυτό το πείσμα σου θα σε φάει

Θα σε καταστρέψει

Τρώγονται σαν τα σκυλιά ή Εχουν μεγάλη φαγωμαρα

Μαλλώνουν μεταξύ τους.

Τρώγεται με τα ρούχα του

Αναλώνεται στο να ψάχνει αφορμές για κάτι.

Αρχαιες Φράσεις

καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες

με πονους και κοπους φάγανε την ψυχή τους.

Μεταφορικως. Και σημερα λέμε για καποιον «μού 'φαγε την ψυχή».

Βιβλικές και ευαγγελικές φράσεις

Λάβετε φάγετε

Novum Testamentum, Evangelium secundum Matthaeum. {0031.001} close

(18.) ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσιν, Δαιμόνιον ἔχει· (19.) ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς.

Παροιμίες

Από 241 των Ι. Αναγνωστοπούλου - Λία Μπουσούνη-Γκέσουρα «1864 παροιμίες και γνωμικά».

Οι παραπομπές αναφέρονται στον αριθμό παροιμίας

- Από πίτα που δεν **τρως** τι σε νοιάζει κι αν καει.^{55 02}
- Το πρόβατο έξω απ το μαντρί το **τρώει** ο λυκος⁶²
- Η πολλή δουλειά **τρώει** τον αφέντη⁷⁰
- Δούλευε να τρωσ και κλέβε να 'χεις⁹⁷
- Όλοι οι ποντικοί τρώνε το τυρί και ένας το πληρώνει¹⁰⁶
- Ο αγουρο**φάης έφαγε** κι ο ωριμο**φάης** δεν ήυρε ¹²⁸
- Κει που τον **τρώει** ξύνεται ¹⁴³
- Αλλού τον **τρώει** και αλλού ξύνεται ¹⁴⁴,
- Αν αρτυθείς να **φας** αρνί, και κλέψεις να ναι ασήμι.¹⁵²
- Με τον δικό σου **φάε** πιε καιπραματειά μην κάνεις ¹⁵⁵,
- Ο λόγος σου με χόρτασε και το **φαί** σου φάτο¹⁶⁹,
- Ο ψηλός **τρώει** τα σύκα και ο κοντός συκοφυλλα.¹⁷⁶,
- Πέσε πίττα να σε **φάω**²¹¹,
- Αν δεν βρέχεις κάλο ψάρι δεν **τρως** ²¹²
- Όπου δουλεύουν δούλευε και όπου **τρώγουν τρώγε** ²³²,
- -Ακαμάτρα βρασ' κουκιά - Ας τα **φάγουμε** κι ωμά ³¹⁸
- Άλλοι σπέρνουν και θερίζουν κι άλλοι τρων και μακαρίζουν ³⁶³,
- Άλλος δεν ξέρει τ' αλλουνού που τονε **τρώει** η πλάτη³⁶⁸,
- Άλλος χάσκει κι άλλος **χάφτει**³⁶³
- Ανάθρεψε τον ποντικό να **φάει** το σακί σου.⁴⁰⁵,

- Αντάμικος ο γάιδαρος για να τον **φάει** ο λύκος⁴¹²,
- Αρνί που το φυλά ο θεός ο λύκος δεν το **τρώει** ⁴⁴⁰,
- Ας **τρώει** η γριά κι ας μурμουρίζει ο γέρος⁴⁴⁷
- Αυτός που μπρος μας νίβεται μ' εμάς θέλει να **φάει** ⁴⁶¹
- Γλυκαθώ η γρα στο μέλι και θα **φάει** και το κουβέλι ⁵⁵⁵,
- Είχε ο φρόνιμος χουλιάρι κι **έτρωγε** ο ζουρλός με δάυτο⁵⁷⁷,
- Έκαψε τα ρούχα του να μην τα **τρων** οι ψύλλοι. ⁵⁸⁵,
- Έπεσαν τ' άστρα του ουρανού και τά **έφαγαν** οι χοίροι⁶⁰⁰,
- Ήταν στραβό το κλήμα, το **φάγε** κι ο γαίδαρος⁶⁴⁹,
- Θρύψε λύκο το χειμώνα να σε **φάει** το καλοκαίρι⁶⁶⁰,
- **Φάε** κουμπάρε κι ελιές - καλό ειν και το χαβιάρι ⁷²⁸,
- Μεγάλη μπουκιά **φάε** μεγάλο λόγο μην πεις⁷⁵⁹,
- Ο ζουρλός στην ανηφόρα ή **τρώει** ή τραγουδάει⁸⁰¹,
- Όλο το βόδι **φάγαμε** και στην ουρά απομείναμε ⁸²⁶,
- Οποίος έχει γένια **τρώει** με τον Δεσπότη ⁸³⁷,
- Όταν σειεται η αγλάδα όσοι έλαχαν **εφάγα**[ν] ⁸⁸³,
- Τ' αρνί που φεύγει απ το μαντρί ο λύκος θα το **φάει** ⁹⁶⁵
- Το πολύ διάφορο **τρώει** το κεφαλι,¹⁰⁰⁴,
- Το φτηνό το κρέας το **τρώνε** οι σκύλοι ¹⁰⁰⁶,
- **Φάε** κι απέκει δοξολόγα ¹⁰³¹,
- Άλλος **τρώει** και πετάει κι άλλος στέκει και τηράει ¹⁰⁸²,
- Δουλεύουν τ' άλογα και **τρώνε** τα γαϊδούρια ¹¹⁷¹,
- Εδουλεψά σε κι **έφαγα**, ευχαριστώ τα χέρια μου ¹¹⁷⁶,
- Ελάτε σεις οι γνωστικοί να **φάτε** του τρελού το βιός ¹¹⁹¹,
- **Φάγαμε** το γάιδαρο μας έμεινε η ουρά του ¹²⁰⁰,
- Μεγάλη μπουκιά **φάε** μεγάλο λόγο μην πεις ¹²⁹⁵,
- Ο λύκος με μηνύματα ποτές αρνί δεν **τρώει** ¹³³⁵,
- Οποίος ανακατεύεται με τα πίτουρα των **τρώνε** οι κότες ¹³⁶³,
- Όσα δεν τρώει ο άρρωστος τα **τρώει** η αρρώστια ¹⁴⁰³,
- Στου ζουρλού το πανηγύρι τρέχτε φρόνιμοι να **φάτε** ¹⁴⁷⁹,
- Συμπεθέρα, συμπεθέρα ο,τι **φας** την πρώτη μέρα ¹⁴⁸⁵,
- Τι να σε **φάει** γάιδαρος τι να σε **φάει** αρκούδα ¹⁵⁰²,
- Τι καλό το **σύκο** το τρώει η κουρούνα ¹⁵¹³,
- Του σκυλιού που σ' αλυχτάει ρίξε του ψωμί να **φάει** ¹⁵⁴¹,
- **Τρώγοντας** έρχεται η όρεξη ¹⁵⁴²,
- Βρέξε κώλο να **φας** ψάρι ¹⁵⁹⁹
- Ο,τι **φάμε** ο,τι πιούμε κι ο,τι αρπάξει ο κώλος μας ¹⁶⁷³.
- **Τρώω** και την κότα χέζω και την πόρτα ¹⁶⁹³
- Το μεγάλο ψάρι **τρώει** το μικρό

(73.) Ἄλλοισι μὲν γλῶττα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι:
παρόσον οἱ μὲν λάλοι, οἱ δὲ φάγοι.

Ζηνόβιος

Βιβλικές Ρήσεις

Ματθαίος, 6:31

μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι **φαγωμεν** η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα

Ματθαίος, 11:19

ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος **φάγος** και οινοποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των εργαων αυτης

Ματθαίος, 25:35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι **φαγείν** εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με

Ματθαίος, 25:42 επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι **φαγείν** εδιψησα και ουκ εποτισατε με

Λουκάς, 12:19 και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου **φάγε** πιε ευφραινου

Λαβετε **φάγετε** τουτο ετσι το σώμα μου

Προς Κορινθίους Α Επιστ. Παύλου: **Φάγωμεν** πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν

Γεν. 2. 16-17 καί ένετείλατο κύριος ό θεός τῷ Αδαμ λέγων από παντός ξύλου τοῦ έν τῷ παραδείσῳ βρώσει **φάγη** από δέ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλόν και πονηρόν **ού φάγεσθε** άπ' αὐτοῦ ἢ δ' άν ήμέρα φάγητε άπ' αὐτοῦ θανάτῳ άποθανείσθε

Εδώ ο Κύριος ο θεός αρχίζει απευθυνόμενος στον Αδαμ και τελειώνει απευθυνόμενος στο ζεύγος. Η απειλή είναι μούφα:

- (1) Η εννοια των λέξεων : Θάνατος, πατερας, μητερα ηταν αγνωστη στους πρωτοπλαστους και ο θανατος ως απειλη μονον απορια γεννούσε.
- (2) Δεν πραγματοποιηθηκε ή μαλλον εχουμε μετατροπή της θανατικης ποινης σε ισοβια (εξορια ανατολικά της Εδέμ)

Γεννηση : Τω ιδρωτι του προσώπου σου **φαγή** τον άρτον σου

Συγχρονες ρήσεις

Μαζί τα **φάγαμε**

Τρώκτης, a devourer : R. τρώγω, τέτρωκται. — 'In Homer, Phœnician traffickers are called Τρώκται, greedy knaves : some however take it as a proper name : ' Ldd. 'In vulgar language, a bite : ' Dnn. 'A devourer of others : ' Damm. 'To truck, traffick by exchange, Fr. troquer, Span. trocar. Deduced by Salmas. from τρώγω to get money : ' Todd.

ΣΥΝΩΝΥΜΑ

εσθίω

Τρώγω

Τσιμπάω

Ο Μπαμπινιώτης στο 171 δεν μπορεί να το ετυμολογήσει

Στο συμπόσιο (τσιμπούσι) ετρωγαν με τα χέρια= Τσιμπουσαν.

Αλλά και τρυπούσαν με την πιρούνα για αυτό τσιμπήματα λεμε και τους νυγμούς στην καρδια και τα δήγματα των μελισσών.

Στο 131 μπορεί! Από το αρχαιο εμπίς = κουνουπι. εξ+εμπιζω ! Δηλ. ξεκουνουπιαζω . Το κουνουπι με τσιμπαιει με εμπιζει, εγω υφισταμαι το τσιμπημα.

Το **μπήζω** < εν+πηγνυμι , βυθιζω, τσιμπαω με αιχμηρο οργανο δεν του άρεσε!

Μασάω
Χάφτω
Καταβροχθίζω
Καταπινω
Σαβουρώνω
Χλαπακώνω
Γευομαι

Παραγωγα

Μονοφαγάς
Χαραμοφάης
Φαγάς
Φαγητό
Φάγος
Φαγοπότι
Φαγούρα (κνησμός)
Φάγουσα
Φαταούλας
Φαγώσιμο

Τρώω τρωγ-άλια, τρώγ-λη, τράγ-ος, τραγ-ανός κ.ά.

τετραινω, τιτραίνω, τιτρωσμός, τρώσις, τρωσμός, τρωτέον, τρωτήριον, τρωτός, τρώυμα, τρώμα, έκτρωσις, εκτρωσμός, τραύμα, τραυματίας, τραυματιάο), τραυματίζω, τραυματικός, τραυμάτιον, τραυματισμός, τραυματολογία, τραυματολόγος, τραπητης (τι-τρα-ίνω + πατώ, α>η), τραπητός, τραπέω. -φάς (< φαγάς, με σίγαση του γ φαάς και συναιρεση φάς συν. στην Κρήτη

- ο Αδερφοφάς

Οι Αδερφοφάδες
Μυθιστόρημα του Ν. Καζαντζάκη

- ο Γυψοφάς

Ο Παναγιώταρος ο Γυψοφάς, ηρωας στο μυθιστόρημα “Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται”. Πηρε το πρωνυμιο αυτό πειδη εφαγε, με στοιχημα, μια γύψινη προτομη της βασιλισσας Βικτωρίας.

Κατι τετοιες ηταν ενδειξεις παλληκαριάς και μαγκιάς. Επιζει και επωνυμο Φαλαΐνας ορθοτερον Φαλα[γ]ηνάς. Αυτος που έτρωγε το λαγήνι που σέρβιρε το κρασί. Εδώ το Φα-προτασσεται.

Η προτεινομενη γραφη Φαλαηνας εκτος από ορθοτερη είναι και ασφαλεστερη η κυρια Φαλαΐνα ευκολα μπορεί να γίνει ΦΑΛΑΪΝΑ αν χάσει τα διαλυτικά της όπως και τα παιδάκια γινονται παιδάκια.

- ο Τουρκοφάς

Που ξέπεσες απροσκύνητη γενιά του του τουρκοφά Ντελη-Μιχάλη!
Ν. Καζαντζακη ο Καπετάν Μιχάλης Σελ. 9

- ο Τριχοφάς

- Δερματική νόσος του τριχωτου της κεφαλης κν τριχοφάγος.

-φάγος

- Αδηφάγος
- Χορτοφάγος
- Τριχοφάγος
- Τουρκοφάγος
- Παμφάγος
- Μυμηγκοφάγος
- Σαρκοφάγος

Συγγενικά

Ταΐζω (μσν ταγίζω, από το αρχαίο ουσ ταγή ^{241.987}) δινω σε κάποιον να φαιει .

Ιταγή· βασιλική δωρεά. και ή σύναξις τών πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων

Ησύχιος

Πβλ. 241.938 241.1156

Χορτάζω δινω χορτο ή τρωω χορτο (πολύ συγγενές με το βόσκω) Ξεπεσε να σημαινει κορενυμι δεν πεινώ πια, με παρετυμολογια από το κορος, πλήρωση.

Εφαγα και **χόρτασα** το θεο εδοξασα

Καρδαμώνω ενισχυομαι σωματικα με ληψη τροφης.Φρ. "Φάε να καρδαμώνσεις!".

Το Κοινό κάρδαμο, γνωστό και ως κάρδαμο της Ορλεάνης, Λεπίδιο το ήμερο , (Lepidium sativum).

Είναι μονοετές και ποώδες φυτό με καταγωγή από την Ασία, αναπτύσσεται εξαιρετικά γρήγορα. Καλλιεργείται σε αρκετές περιοχές και έχει χρήσεις στη μαγειρική, σε σαλάτες, γαρνιτούρες και σούπες.

Χρησιμοποιείται ευρέως στη λαϊκή ιατρική για τη θεραπεία των διαταραχών υπερδραστηριότητας των αεραγωγών, όπως το άσθμα, η βρογχίτιδα και ο βήχας.

καρδαμώνω απ' όπου και το καρδαμωμένος : (οικ.) τονώνομαι σωματικά, δυναμώνω: Φάε καλά να καρδαμώνσεις. Ένας άντρας καρδαμωμένος, εύρωστος, δυνατός.

Κάρδαμον, παρότι την καρδιά μειοῖ, πινόμενον καί βλάπτει.

9063[147]

Όμως ο Ευβουλος (1) στη χαμενη κωμωδια του Ιξίων αναφερει

(tit 36.) ΙΞΙΩΝ (36.)

έν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις αμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε ἄνηθα καί σέλινα καί φλυαρίας καί κάρδαμ' ἐσκευασμενα.

* το κάρδαμο χρησιμοποιόταν σαν τη μουστάρδα

(1) Εύβουλος ὁ Εὐφράνορος , Αθηναῖος, ὁ Κωμικος κωμωδιογράφος εκ των Κητῶν της Λεοντίδος φυλῆς 4ος αι π.Χ.

τούτο ποιεῖν. καὶ ὄψον δὲ τοῦτο ἔχουσιν οἱ τηλικούτοι ὅ,τι
ἀν θηράσωσιν, εἰ δὲ μή, τὸ κάρδαμον. εἰ δέ τις αὐτοὺς οἴεται
ἢ ἐσθίειν ἀηδῶς, ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ
πίνειν ἀηδῶς, ὅταν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθήτω, πῶς ἡδὺ
μὲν μᾶζα καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδὺ ὕδωρ
διψῶντι πιεῖν.

Ξενοφων - Κύρου παιδεία 15. 11

Cardamon originates in the ginger family of spices and comes from Asia as well as South America. The spice is known to regulate Type II diabetes and can be sprinkled on coffee, tea, yogurt and even cereal. The spice is known to help decrease blood glucose levels by eighteen to thirty percent.

Κάρδαμο κατάγεται από οικογένεια τζίντζερ των μπαχαρικών και προέρχεται από την Ασία, καθώς και τη Νότια Αμερική. Το μπαχαρικό είναι γνωστό ότι ρυθμίζει τον διαβήτη τύπου II και μπορεί να σκορπιστεί σε καφέ, τσάι, γιαούρτι, ακόμη και δημητριακά. Το μπαχαρικό είναι γνωστό ότι βοηθάει στη μείωση των επιπέδων της γλυκόζης στο αίμα κατά 18 έως 30 τοις εκατό.

ΑΠΟ: <http://www.ba-bamail.com/content.aspx?emailid=6039&source=viral_box#.UzcQPoXZiSr>

Βόσκω (δίνω ή επιτρέπω σε ζώα να φανε)^{241.1657}

Αντίθετο

Νηστεύω νηστεία, νήστις

Έμετος ἢ εμετός, εμώ, εμετικός

Ποίηση

Τρώτε και πινετ' αρχοντες και γω να σας δηγούμαι

Εσεις **τρωτε** και πινετε και πισω σας κουρσέβουν

Καθονται και **τρων** και πινουν και την Αρτα φοβεριζουν.

Να **φάει** αδριν του λαου να **φαι** τ'οφτον περτίκιν

Πάνω στο **φάν** πανω στο πειν ο Βασιλιας ακουει

Όποιος τρώ' τζαι πίννει
τζαι καλοπερνά...
δέν τον κόφτει μάνα μου
ο άλλος αν πεινά....

Βιβλιογραφία

9397=AUGUSTUS WELLAUER -LEXICON ÆSCHYLEUM

9063

Τίτλος: Etymologicum graecae linguae Gudianum et alia grammaticorum scripta e codibus manuscriptis nunc primun edita

Συγγραφέας: Friedrich Wilhelm Sturz

Εκδότης:

Έτος:1818

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis